

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΡΓΕΙ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 27 ΙΟΥΛΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀκολουθία τοῦ Κρητικοῦ ἡμερολογίου. (Ἰδ. Γεν.
Ἐφ. Ἀρ. 51.)

Τῇ 22 Ιουνίου 1829, ἐκ Μαργαριτῶν τοῦ Μηλοποτάμου.

Μετὰ ταῦτα διὰ νὰ ταπεινώσων περισσότερον τὴν ὑπε-
ρήφανον ὄψιν τῶν Τούρκων, ἐσυναχθήσαν ἀπὸ τὰς Ἐπαρ-
χίας Σφακιῶν, Αποκορωνῶν, Κυδωνίας, Κισάμου, καὶ Σε-
λήνου καὶ ἐν μέρος Ρεθυμνίων, καὶ τῇ 5 τοῦ Μαΐου ἐγει-
ναι ἀκριβολισμὸς μικρὸς κατὰ τὰ Τσουκαλαρεῖα, ὅπου ἐ-
φονεύθησαν πέντε Τούρκοι ἀπὸ δὲ τοὺς Ἕλληνας ἐπλη-
γώθησαν ὁ ἀνδρεῖος Δημήτριος Βιγινός, ὁ Καπετὰν Ξυρού-
χης, Ἰμπριάτης καὶ ἄλλοι δύο ἀκόμη.

Τὴν ἐπαύριον παρετάχθησαν ἀμφότερα τὰ μέρη εἰς μά-
χην. Ἀρχισαν τὸ πρῶτον τοὺς ἀμυδαίους τουρκεσμούς παρ-
όντες καὶ τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνή-
σεως, τότε οἱ Τούρκοι, ὅσον καὶ οἱ Ἕλληνες, ἐβαστάχθη-
σαι μέχρις ἐσπέρας ἀμεταθετῶς εἰς τὰς θέσεις των, ἐκ-
τεινόμενοι ἀπὸ τὰ Τσουκαλαρεῖα ἕως εἰς τὰ χωρία Μόδι,
Γεράνι καὶ Λουτράκι περίπου τῶν τριῶν ὥρων. Εἰς τὴν μά-
χην ταύτην ἐπληγώθησαν περίπου εἰκοσι ἀπὸ τοὺς ἡμετέ-
ρου, ὅλοι ἀβλαβῶς ἀπὸ δὲ τοὺς Τούρκους ἐσκοτώθησαν
ὑπὲρ τοὺς τεσσαράκοντα χωρὶς τῶν πληγωμένων.

Τὴν δὲ 7 Μαΐου τὴν νύκτα κατέβησαν ἀπὸ Μαλάξαν
περίπου πεντακόσιοι Ἀποκορωνῖται καὶ Σφακιῶται κατὰ
τοὺς Χασαποσπήλιους, διὰ νὰ ἐνεδρεύσουν καὶ θλάσων ὡς
ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ ἰσχυρὸν τοῦ ἔχθρου, καὶ ἐν ἄλλο μέ-
ρος περιεκύκλωνε τοὺς εἰς τὰ Τσουκαλαρεῖα Τούρκους·
ἀλλ' ἡ ἀπροσδόκητος λίαν πρῶτ' ἐξοδος τῶν Τούρκων ἐκ τοῦ
φρουρίου, ἐρχομένων συσσωματωμένων κατὰ τῶν ἡμετέρων,
τοὺς ἔκαμε νὰ ὑποπτεύσουν προδοσίαν, καὶ τοιοῦτοτρό-
πως φοβηθέντες ἐτράπησαν εἰς φυγὴν· τοὺς δὲ ἐν Τσουκαλα-
ρεῖοις ἐξερχομένους ἐκτύπησαν οἱ ἡμέτεροι καὶ ἐφόνευσαν
τριάντα, πληγώσαντ 5 καὶ τριάντα δύο.

Συγχρόνως ἐκτύπησαν καὶ οἱ Κισαμοσεληνῖται μὲ
μέρος Κυδωνιατῶν καὶ τοὺς εἰς τὰ χωρία Μόδι, Γεράνι,
Λουτράκι καὶ Ψαθόγιάννη Τούρκους, κλεισμένους ὅπου
ἦν τὰ οἰκήματα, χωρὶς νὰ τοὺς κάμουν καμμίαν βλάβην,

εἰμὴ μόνον διὰ μέλλοντα φόβον ὅτι ἀπεσύρθησαν ἀπὸ τὰς
θέσεις των ταύτας, τὰς ὁποίας κατέλαβον τὴν ἐπαύριον οἱ
ἡμέτεροι. Οἱ δὲ ἐν τῷ Λουτρακίῳ παρεδόθησαν εἰς τὸν ὀ-
πλαρχηγὸν τῆς Σελήνου Ἰάκωβον Κουμὴν, καὶ χωρὶς νὰ
τοὺς πειράξῃ οὐτ' εἰς ὅπλα οὐτ' εἰς ἄλλο τι, τοὺς ἀφῆκε καὶ
ἐπέρασαν εἰς τὰ Χανία.

Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ ἔδραπον συνεχῶς καὶ οἱ Ρεθύ-
μνιοι Τούρκοι δι' ἐνεδρῶν καὶ ἐπιδρομῶν τοὺς ἀδυνάτους χρι-
στιανούς, καθὼς καὶ οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ τοῦ Ἡρακλείου εὐ-
ρισκόμενοι.

Οἱ τελευταῖοι ὁρμήσαντες ἱκανοὶ τὴν 12 Μαΐου εἰς τὸ
χωρίον Ἀστιυράκι τοῦ Μηλοποτάμου συνέλαβον τρία βρέ-
φη, διαφυγόντων κατὰ τινα προειδοποίησιν τῶν ἐγχωρίων
τὴν ὁρμὴν ταύτην, ἐπώρην δὲ καὶ πρόβλατα ἱκανά.

Οἱ καπετάνιοι Ἰω. Παλαμῆδης, Σταυρούλης Νιώ-
της, Μ. Μελίττακος μέτινας στρατιώτας ἰων εἰδοποιη-
θέντες, τοὺς κατεδίωξαν μέχρι τοῦ χωρίου Τηλίσσου. Ἐν-
ταῦθα ἔφθασε βοήθεια τῶν Τούρκων ἀπὸ τὸ φρούριον, κα-
θὼς καὶ ὁ Σ. Π. Ζεζδουδάκης εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ συγ-
κροτηθείσης μάχης ἐτράπησαν εἰς φυγὴν οἱ Τούρκοι, καὶ
ἀφ' οὗ ἔμειναν εἰκοσι πέντε νεκροὶ, ἔχασαν ἀρκετοὺς ἡμι-
όνους, καὶ ἀφῆκαν ζῶντα τὰ δύο ἐκ τῶν συλληφθέντων βρε-
φῶν.

Τὰς ἡμέρας ταύτας ἦλθεν εἰς Σούδαν ἐν Γαλικὸν βρί-
κιον, ὁ Βολὰξ, ὀνομαζόμενον, τοῦ ὁποίου ὁ πλοίαρχος ἐξε-
λθὼν εἰς Καλόδασ, ἐπρότεινεν εἰς τὰ παρευρισκόμενα μέλη τοῦ
Συμβουλίου, ἀπόντος τότε τοῦ Ἀντιπροσώπου εἰς Γραμπου-
σαν, νὰ δεχθῶσι μίαν ἀνακωχὴν ὅπλων. Τὰ μέλη τοῦ Συμβου-
λίου ἀφ' οὗ ἐζήτησαν πρὸς τοῦ πλοίαρχου νὰ μάθουν πόθεν
προτείνεται ἡ ἀνακωχὴ αὕτη· ἡ δὲ εἶναι κατὰ διαλαγὴν τῶν ἰριῶν
Σ. Δυνάμεων καὶ μὲ γνῶμην τῆς Σ. Ἑλληνικῆς Κυβερνή-
σεως, εἶπε πρῶτον ὅτι εἶναι παρηγγελμένος ἀπὸ τῆς
Ναυαρχίας του διὰ νὰ κάμῃ, ὥστε νὰ παύσῃ καὶ εἰς τὴν
Κρήτην ἡ χύσις τοῦ αἵματος, ἀπὸ φιλανθρωπίας κινούμε-
νος, καὶ ὅτι θέλει ἐξακολουθήσει εἰς τὸ νὰ παραγγεῖλῃ εἰς
ὅλους τοὺς Τούρκους ταῦτα, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ φρούρια ὅς
τις ἔλεγεν ὅτι οἱ Τούρκοι δὲν θέλουν ὁρμᾶν τὴν παραμα-

τῆς στέψεως, λέγομεν, τῶν Αὐτοκρατορικῶν καὶ Βασιλικῶν Αὐτῶν Μεγαλειότητων, ἦλθεν. Ἡ πανήγυρις δὲ αὕτη ἔγινε σήμερον κατὰ τὴν ὠρισμένην τάξιν.

Ἀπὸ πρωίας συνηθροίσθησαν σωρηδὸν οἱ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσας εἰς τοὺς γειτνιάζοντας τὸ βασιλικὸν παλάτιον δρόμους. Κύκλῳ δὲ τῆς ἀγορᾶς, ὅπου ἔσταται ὁ ἀνδριὰς τοῦ βασιλέως Σιγισμούνδου Γ', καὶ ὅθεν ἔμελλε νὰ διαβῇ ἡ πομπή, ἐτέθησαν βαθμίδες, εἰς τὰς ὁποίας ἐχώρησαν περί τας 3,000 Κυρίαί, ἐπ' αἰεὶ εἰσελθοῦσαι. Τὰ παράθυρα δὲ περὶ τὸ βασιλικὸν παλάτιον οἰκιῶν, καὶ ὅλα τὰ τῆς οἰκίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ὅπου κεῖται ἡ καθεδρική ἐκκλησίαν, ἦσαν ἐστολισμένα, καὶ κατεῖχοντο ἀπὸ πολυαριθμους ἀνθεατάς. Εἶχε δὲ κατασκευασθῇ πρὸς τὴν διάβασιν τῆς πομπῆς εὐρύχωρον δάπεδον ὑπὸ κοκκίνης τσόχας κατεστρωμένον ἀπὸ τοῦ παλατίου μέχρι τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου. Τὸ δὲ δάπεδον τοῦτο περιεστοιχίζετο ὑπὸ στρατιωτικῶν τμημάτων ἐκλελεγμένων ἀπὸ τὰς φυλακὰς καὶ ἀπ' ὅλην τὴν φρουράν. Περί τὴν 10 ὥραν τοῦ πρωὶ οἱ Ὑπουργοί, ἡ Γερουσία, οἱ Νόντιοι καὶ οἱ ἐκ τῶν Παλατινῶν Πρέσβεις, οἱ Στρατιωτικοί, οἱ Αὐλικοὶ καὶ ὅλαι αἱ κύριαι Ἀρχαὶ συήχθησαν εἰς τὸ παλάτιον. Ὁ τοῦ βασιλείου τῆς Πολλωνίας Ἀρχιεπίσκοπος, ἡγουμένου τοῦ Σταυροφόρου αὐτοῦ, καθήμενος ἐφ' ἵππου λευκοῦ, καὶ ἀκολουθούντων τῶν Ἐπισκόπων, τῶν Γερουσιαστῶν τοῦ βασιλείου, ἦλθεν εἰς τὴν μητρόπολιν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, πλήθουσας ἤδη πιστῶν σπευδόντων ν' ἀναπέμψωσι μετὰ τοῦ κλήρου τὰς εὐχὰς καὶ δεήσεις των. Περί τὴν 11 ὥραν ἐφέβησαν δημοτελῶς τὰ τῆς Αὐτοκρατορίας παράσημα εἰς τὴν μητρόπολιν, ὡς εἶχε προσδιορισθῇ, κατὰ τὴν ἐφεξῆς τάξιν.

Ὁ τοῦ Λευκοῦ Ἀετοῦ ὄρμος, φερόμενος παρὰ τοῦ Παλατινοῦ Γραβόφσκη ἡ μεγάλη τοῦ Βασιλείου Σφραγίς, παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, μαιράρχου Κόμητος Γραβόφσκη ἡ Σημαία, παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τοῦ πεζικοῦ Ἰσιδάρου Κρατίνσκη ἡ Ρουφαία, παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ Ὁσκον ἡ Αὐτοκρατορική καὶ βασιλικὴ Πορφύρα, παρὰ τῶν Καστελλάνων Ἱερακόφσκη καὶ Γλυζεζίνσκη ἡ Σφαῖρα, παρὰ τοῦ Παλατινοῦ Ξαρνέσκη τὸ Σκήπτρον, παρὰ τοῦ Παλατινοῦ Πρῆγιπας Ἀδάμ Ξαρτορύσκη τὸ διάδημα, παρὰ τοῦ Πρεσβέρου τῆς Γερουσίας Κόμητος Ζιμόφσκη.

Οἱ κόσμοι ἐδέχθησαν κατὰ τὴν πύλην τοῦ ναοῦ παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, παρόντος πολυαριθμοῦ ἱερατείου καὶ δέκα ἐπισκόπων ἐνδεδυμένων τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν, καὶ ἔπειτα κατετέθησαν ἐπὶ τραπέζης ἐξ ὀλοσηρικοῦ κατεστρωμένης καὶ ἐπὶ τοῦτο προπαρασκευασμένης.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἱερουργῆσε τὴν μεγάλην λειτουργίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κατὰ τὴν ὁποίαν 300 μουσικοὶ ἑψάλλον λειτουργίαν συντεθεῖσαν διὰ τὴν πανήγυριν ταύτην παρὰ τοῦ διεθνικοῦ τῆς μουσικῆς σχολῆς Ἐλσιερ, αὐτοῦ χορηγούντος. Μετὰ τὰς εὐχὰς ἐψάλη ὁ ὕμνος: Ἐ λ θ ε Δ η μ ι ο υ ρ γ ε, μελωποιηθεὶς καὶ διευθυνθεὶς παρὰ τοῦ Κυρίου Σολιδα. Ἡ αὕτη δὲ συνοδία ἡγουμένου τοῦ ἱερατείου ἐπανέφερε τὰ παράσημα εἰς τὸ βασιλικὸν παλάτιον, ὅπου κατετέθησαν ἐν τῷ τοῦ θρόνου δώματι, καὶ ὅπου ὁ

μὲν Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ καὶ Βασιλεὺς Φερῶν τὸ τοῦ Λευκοῦ Ἀετοῦ παράσημον, ἡ δ' Αὐτοκρατορίσσα Βασίλισσα ἔχοντα τὸ διάδημα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐνδεδυμένη τὴν πορφύραν εἶχον ὑπάγει, ἰσταμένου πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ τῆς στέψεως δώματος τοῦ ἱερατείου, καὶ περιμένοντος τὴν ἔλευσιν τῶν Αὐτοκρατορικῶν καὶ Βασιλικῶν Αὐτῶν Μεγαλειότητων.

Καθ' ἣν δὲ ὥραν αἱ Αὐτῶν Μεγαλειότητες, ἡγουμένης τῆς διατεταγμένης πομπῆς, ἀνεχώρησαν ἐκ τοῦ τοῦ θρόνου δώματος διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸ λαμπροστόλιστον τῆς στέψεως, εἰς τοῦ ὁποίου τοὺς προδόμους ἐκάθητο αἱ ἀρχόντισσαι, ἐρρίφθησαν 71 κανονοβολαί. Προσενέγκαντες δὲ οἱ ἱερεῖς τὸν ἀγιασμὸν εἰς τὰς ΑΑ. ΜΜ. ἐπροκυρεύθησαν εἰς τὸ δῶμα, καὶ ἡ πομπὴ κατέθεσε τὰ παράσημα ἐπὶ τραπέζης παρὰ τῷ θρόνῳ κειμένης, καὶ ἐπὶ τοῦτο προπαρασκευασμένης. Τότε δὲ ἐγένετο ἡ σεπτὴ τῆς στέψεως τελετὴ κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν τάξιν. Βαθεῖα εὐλάβεια ἐκυρίευσεν ὅλων τῶν παρευρεθέντων τὰς ψυχὰς, ὅταν ἡ Α. Μ. ἔθεσε τὸ διάδημα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ περιέβαλε τὴν Αὐτοκρατορίσσαν Βασίλισσαν τὸν ὄρμον τοῦ τάγματος τοῦ Λευκοῦ Ἀετοῦ λαβόντος δὲ τὸ Σκήπτρον καὶ τὴν Σφαῖραν ἀπὸ τὰς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου χεῖρας, ἀνεφώνησεν οὗτος τρεῖς: « Ζήτω ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. »

Ἡ εὐχὴ αὕτη ἀντήχησεν εἰς ὅλων τὰς καρδίας ὅμως εἰς ζωηροτάτην εὐλάβειαν ἦλθον παραχρῆμα οἱ περιστώτες καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ Βασιλεὺς κλίνας γόνυ, ἐξεφώνησε τὴν ἐμπεριεχομένην εἰς τὴν διάταξιν εὐχὴν τόσον κατανυκτικῶς, ὥστε δὲν ἐδυνήθησαν νὰ κρατήσωσι τὴν ὑποκίνησιν, τὴν ὁποίαν συνησθάνθησαν αἱ ψυχαὶ εἰς τόσον ὑψηλὴν καὶ σεπτὴν θείαν. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος γονυκλιτῶν ἐξεφώνησεν ἔπειτα εὐλαδέστατα ἰσως πρὸς τὸν Παντοδύναμον παρακλήσεις συνωδευμένας μετὰ τὰς δεήσεις τῶν περιστῶτων γονυκλιτούντων ὡσαύτως. Ἀπὸ τῆς στέψεως δῶμα αἱ ΑΑ. Αὐτοκρατορικαὶ καὶ Βασιλικαὶ Μεγαλειότητες στεφηφοροῦντες καὶ ἐνδεδυμένοι τὴν πορφύραν, καὶ ἡ Α. Μ. κρατῶν τὸ σκήπτρον καὶ τὴν σφαῖραν, καὶ ἔχων ἐκ πλαγίου τοὺς σεβαστοὺς ἀδελφούς, καὶ συνωδευμένους ἀπὸ τὸν μέγαν Δούκα τὸν διάδοχον, ὡσαύτως καὶ ἀπὸ τοὺς αὐλικούς καὶ ὅλας τὰς παρευρεθείσας εἰς τὴν στέψιν Ἀρχάς, κατέβησαν περὶ τὴν 1 ὥραν μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου χαίρετούμενοι ἀπὸ 71 πυροβολήσεις, καὶ συνευφημοῦντος ἀδιαλείπτως τοῦ λαοῦ ὑποκεκινημένου ἀπὸ τῆς χαρᾶς καθ' ἣν στιγμὴν ἐφάνησαν μετὰ αὐτοῦ. Ἡ συνοδία ἡ ἀκολουθήσασα τὴν Μεγαλειότητά των εἰς τὸ δῶμα τῆς στέψεως προηγεῖτο. Ἐμβαίνοντας δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς μητροπόλεως ὁ ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τοῦ κλήρου ὑπεδέξατο αὐτοὺς μετὰ τὸν ἀγιασμὸν, τοὺς ὡδήγησεν ἕως εἰς τὸν προσδιορισμένον περιστόλον, καὶ ἀρχισε νὰ ψάλλῃ τὴν δοξολογίαν μελωποιηθεῖσαν ἀπὸ τὸν μουσικοδιδάτκαλον Κουρπίνσκη, καὶ μετὰ ταῦτα αἱ ΑΑ. ΜΜ. ἐπέστρεψαν εἰς τὸ παλάτιον ἐν μεσφῶν ἁγαλλιᾶσεως παντὸς τοῦ λαοῦ ἡ δὲ Αὐτοκρατορίσσα καὶ Βασίλισ, καὶ ὅταν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας, καὶ ὅταν ἐπέστρεψεν, ἐπεριπλεῖ ὑποκάτω εἰς μεγαλοπρεπὲς κατὰπέλασμα φερόμενον ὑπὸ 16 στρατηγῶν.

κράν αιτίαν ἐχθροπραξιών, ἃν οἱ Ἕλληνες πρῶτοι δὲν δώ-
σουσι φερεμένην. Τὰ μέλη τὸν ἀπεκρίθησαν ὅτι μὲν ὅλον ὅτι
οἱ Τούρκοι ἐστάθησαν πάντοτε οἱ πρωταίτιοι ὅλων τῶν
ἐχθροπραξιών, μυρίων ἐπιβουλῶν κτλ., καὶ οὐδὲ τώρα
εἶναι δυνατόν νὰ φυλάξουν τοιαύτην πίστιν· δὲν ἡμπο-
ροῦν δεχθῆναι τὸ Συμβούλιον τῆς Κρήτης μίαν τοιαύ-
την ἐρώτησιν, ἃν πρῶτον δὲν ἴδῃ διαταγὴν τῆς Κυβερνή-
σεώς, ἐν ᾗ μάλιστα ἤδη λείπει καὶ ὁ Ἀντιπρόσωπος

τῆς ἡμετέρας ἐπικρατείας. Τὰ ὅποια βέβαια ἦσαν
κατὰ παρακίνησιν τῶν Τούρκων, ὡς μετὰ τοῦτα τὸ εἶπε
φαίνεται ἐλθὼν εἰς τὸ ἴδιον μέρος μετὰ τινος ἡμέρας διὰ
τὸν ἴδιον σκοπὸν. ὁ πλοίαρχος Κ. Νλουπαρδὼν τοῦ πλοίου,
ὁ Ἀλσιὼν, οἱ Τούρκοι δὲν ἀφῆκαν νὰ περάσῃ καιρὸς ἀπὸ
τοῦ νὰ δείξωσι τὴν σλαβερόλητα τῶν φρουρημάτων τῶν καὶ
τῆς πίστεώς τῶν, διότι μόλις μετὰ τέσσαρας ἢ πέντε ἡμέ-
ρας μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ πρώτου πλοίαρχου Γάλλου, ἤτοι
τὴν 19 τοῦ Μαΐου, κατέβαινε μία γολέττα τοῦ Κ. Ρούσ-
σου· Κενιουράκη, μὲ ἐμπορικὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, εἰς
τὸν λιμένα τοῦ Ἀλμυροῦ, τὴν ὁποίαν συνέλαβεν Σουδια-
νὰ πλοῖα ὑπὸ τὸν κάμπον Δράπανον μὲ δέκα τρεῖς ἀνθρώ-
πους, ἐκ τῶν ὁποίων μόλις οἱ τέσσαρες πεσόντες εἰς τὴν
θάλασσαν καταπληγμένοι διεσώθησαν εἰς τὴν πλησίον
ξηρᾶν.

Καὶ αὗται εὐρέθη ἄλλο πλοῖον καταβυθισμένον μα-
κρὰν τοῦ φρουρίου Ῥεθύμνης περίπου τρεῖς ὥρας εἰς
τὴν Σκαλέαν. Τὰ δὲ σώματα τῶν πνιγνέων εὐρέθησαν εἰς τὰ
παράλια ταῦτα, καθὼς καὶ πρόβατα. Ἐπομένως κατ-
εδιώχθησαν πολλάκις καὶ ἄλλα ἀπὸ τὰ καθημερινῶς
διαπλέοντα Τουρκικά.

Συγχρόνως οἱ Ῥεθύμνιοι ἐνεδρεύσαντες, ἐσκότωσαν καθ'
ὁδὸν τρεῖς Ἕλληνας. Ἴδου πίστις Τούρκων! Ἴδου ὡραία
ὑπόσχους τοῦ νὰ μὴ δώσουν αἰτίαν ἐχθροπραξίας, τὴν ὁποί-
αν καὶ ὁ πλοίαρχος Γάλλος ὁ διοικῶν τὸ πλοῖον Βολὰς ἐ-
δεβαίνεν εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ὅτι θέλουν φυλάξει
οἱ Τούρκοι καλῆτερα ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας! Κατὰ τὸν ἴδιον
καιρὸν δὲν ἔπαυσαν καὶ οἱ ἐν τῷ Ἡρακλείῳ Τούρκοι ἀπὸ
τοῦ νὰ σκοτώσουν καὶ αἰχμαλωτίσουν πολλοὺς ἀδυνάτους
εἰς τὰς πλησίον τῶν ἐπαρχίας.

Τὰ διάφορα ταῦτα κινήματα τῶν Τούρκων ἔκαμαν ἀ-
κρατήτους τοὺς ἐδικούς μας, ὥστε ἀπεφάσισαν πάλιν νὰ
ἐκδικηθῶν ὅσα ἔπαθον παρ' αὐτῶν. Τὴν 7 λοιπὸν τοῦ Ἰου-
νίου συνάξας ὁ ἐπικρατάρχης τοῦ Ἀντιποταμίτου Ἀλέξαν-
δρος Ἀνδρεδάκης ἱκανοὺς, ἤλθεν εἰς τὸ χωρίον Γάζι τῆς
ἐπαρχίας Κυρσοῦ, διὰ νὰ κτυπήσῃ τοὺς ἐκεῖ εὐρεθέντας
Τούρκους.

Ἐκ τῶν Τούρκων ἄλλοι ἐκλείσθησαν εἰς ἓνα τῶν ἐκεῖ
πύργων, καὶ ἄλλοι τραπέντες εἰς φυγὴν, κατεδιώκοντο ἀπὸ
ὀλίγους Ἕλληνας, ἐν οἷς ἦσαν καὶ οἱ Καπετάνιοι Ἰωάν-
νης Παλμέτης, Σταῦρος Νιώτης, Γρηγόριος Κωμιθιανὸς,
Κυριάκος Σγουράκης, καὶ Βασίλειος Μαθιουδάκης, ἕως σχε-
δὸν εἰς τὰ τείχη τοῦ φρουρίου, ὅπου συνέλαβον δύο ζῶντας
Τούρκους, φονεύσαντες καὶ δέκα ἑξ, ὅποτε τοὺς ἐπῆραν
καὶ 150 πρόβατα. Τὴν ἰδίαν νύκτα ἦτον εἰς ἐνέδραν καὶ

ὁ Σ. Π. Ζερβουδάκης μὲ ἱκανοὺς εἰς χωρίον Δαφνίας, ἀλλ'
ἀπέτυχεν αὐτός.

Μαθόντες οἱ ἐν τῷ Ἡρακλείῳ τὸν εἰς Γάζι ἀπεκλεισμὸν
τῶν Τούρκων, ἐξῆλθον τὴν ἐπαύριον ἱκανοὶ ἰππεῖς καὶ πε-
ζοὶ περίπου δισχίλιοι. Οἱ ἡμέτεροι, οὔτινες δὲν ἦσαν πε-
ρισσότεροι τῶν τριακοσίων, συνεπλάκησαν εἰς μάχην ἀρ-
κετὴν ὥραν, ἀλλὰ μὴ δυνάμενοι ἐπὶ τέλους ν' ἀνθέξουν,
ἐτράπησαν εἰς φυγὴν διακινδυνεύσαντες, ὅποτε ἐφονεύθη-
σαν καὶ δύο ἐξ αὐτῶν ὁ Μιχάλης Ἀστυρακιανὸς καὶ Κων-
σταντῆς Τσαγκάρης.

Τὰ ἴδια ἔκαμαν ταῦτοχρόνως καὶ οἱ Ῥεθύμνιοι Ἕλληνες,
ἐνεδρεύσαντες τοὺς ἀδιαλείπτως ἐξερχομένους Τούρκους,
εἰς τὴν λεγομένην παρ' αὐτῶν Ζουρίδα, καὶ ἐσκότω-
σαν τέσσαρας ἐξ αὐτῶν κατὰ τοὺς Ἀρμενοκάμπους τοὺς
πλέον ἀνδρειοτέρους των, πληγώσαντες ἄλλους δύο.

Ἦτον ἀνάγκη νὰ ταπεινώσουν καὶ τοὺς Ῥεθυμνίους
Τούρκους, καθὼς καὶ πρότερον τοὺς ἐν Χανίοις. Ἐσυναχθη-
σαν λοιπὸν κατὰ διαταγὴν τοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Ἀντι-
προσώπου Σφακιῶται ἱκανοὶ ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῶν Σ. Α.
Μανουσγιαννάκη καὶ Μ. Βαζδουλάκη· οἱ Λαμπαῖοι (Ἀ-
γιοδασιλειῶται), οἱ Πανάκριοι (Ἀμαριῶται) ὑπὸ τὴν ὁδη-
γίαν τοῦ Γ. Τσουδεροῦ, καὶ ὅλοι οἱ Ῥεθύμνιοι ὑπὸ τὰς ὁ-
δηγίας τῶν δύο ἀδελφῶν Μανουσελιδῶν καὶ Στρατῇ Δελι-
γιαννάκη, καὶ ἐν σώμα Ἀποκορωνιτῶν καὶ Κυδωνιῶν
ὑπὸ τὸν Ἰωάννην Ξυσιδάκη, καθὼς καὶ ὁ Α. Ἀνδρεδάκης
καὶ Ἰωάννης Παλμέτης μὲ Μηλοποταμίτας, καὶ τὴν 14
τοῦ Ἰουνίου ἄρχισεν ἡ μάχη, διαρκέσασα ἀπὸ τὸ πρωὶ
ἕως ἑσπέρας ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ φρουρίου.

Εἰς τὴν μάχην ταύτην ἐφονεύθησαν ἐκ τῶν ἡμετέρων
πέντε, οἱ δύο μὲ τὰ κανόνια, καὶ ἐπληγώθησαν περίπου
τέσσαράκοντα. Ἀλλ' ἐκ τῶν Τούρκων, μὲ ὅλον ὅτι εἰσέτι εἶναι
ἄγνωστος ἡ ζημία των, ἐκοινολογήθη ὅμως ἀπὸ Ἕλλη-
νας ἐξελθόντας ἀκολούθως τοῦ φρουρίου, ὅτι οἱ φονευμένοι
καὶ πληγωμένοι των ἀναδαινύουσιν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑκα-
τὸν εἴκοσι πέντε, ὅποτε ἡχμαλωτίσθησαν καὶ ἱκαναὶ γυ-
ναῖκες Τούρκισσαι, καὶ τοὺς ἐπῆραν καὶ ἀρκετὰ ζῶα.

Ἡ μάχη αὕτη ἤθελεν ἀποδῆ εὐτυχές τερα ἐκ μέρους
τῶν Ἑλλήνων, ἃν οἱ Τούρκοι δὲν ἐπυρολάμβανον νὰ κλει-
σθῶσιν εἰς διάφορα ὀχυρὰ οἰκήματα εἰς τὸ χωρίον Περι-
βόλια, ἀπέχον ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἀπὸ τοῦ φρουρίου,
διότι ἐν ᾧ ἦτον δυνατόν ν' ἀπολεσθῇ ἡ δύναμις των ὅλη,
ἃν ἐπιλύχαινε τὸ ὅποιον εἶχαν σχέδιον, ἔμενε καὶ τὸ
φρούριον αὐτὸ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἑλληνικῆς ἀνδρίας.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἡ γολέττα τοῦ Σουλεϊμάν Πα-
σα τοῦ Ἡρακλείου, καὶ Σπιναλογγιλικά πλοίαρχα συνέ-
λαβον δύο ἐμπορικὰ κατὰ τὰ παράλια τῆς Σιζίας, τοὺς
ἐπιβάτας καὶ ναῦτας τῶν ὁποίων ἄλλους ἐσφαξαν καὶ ἄλ-
λους κρατοῦν εἰς αἰχμαλωσίαν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Βαρσοβίας, 12—24 Μαΐου.

Ἡ πολλὰ πορευμένη ἀπὸ τὸ Πολωνικὸν ἔθνος ἡμέρα

Φθάσαντες δὲ εἰς τὸ παλάτιον αἱ Αὐτῶν Μεγαλειότητες εἰσῆλθον εἰς τὸ ἐνδότερον τῶν οἰκητηρίων των. Εἰς τὰς 3 ὥρας ἐδόθη συμπόσιον μέγα εἰς τὴν αὐλὴν, εἰς τὸ ὅποιον ἐκάθισαν 130 ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

Αἱ ΛΑ. ΜΜ. διηκονήθησαν εἰς τὴν τράπεζαν παρὰ τῶν αὐλικῶν ἀξιωματικῶν· αἱ τέσσαρες προπόμεναι, αἱ ἐν τῷ προγράμματι σημειωμέναι, ἐγένοντο μετὰ τὸν κανονίων καὶ μετὰ ἰαχάς.

Τὸ ἑσπέρας ὅλη ἡ πόλις ἐφωτίσθη μεγαλοπρεπῶς. Αἱ ΛΑ. Αὐτοκρατορικαὶ καὶ Βασιλικάι Μεγαλειότητες διήλθον τὰς γενικὰς πλατείας ἐφ' ἄρμαμάξης, καὶ ὑπεδέχθησαν ἀπανταχοῦ μετὰ τὰς πλέον ζωηρὰς καὶ εἰλικρινεῖς φωνὰς τοῦ λαοῦ. τὸ πλῆθος ἦτο τόσον μεγαλῆτερον, ὅσον ὁ λαὸς τῆς πόλεως ἠῤῃσεν ἐκ τῆς συρροῆς τῶν τε προστρεξάντων κατοίκων ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας, ὑμιλλωμένων νὰ μεθέξωσι καὶ αὐτοὶ τῆς ἐθνικῆς ταύτης ἐορτῆς, καὶ τῶν συνελθόντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς· αἰθριώτατος καιρὸς διευνόησε τὴν ἀξιωματικόν ταύτην ἡμέραν.

Τὸ ἀξιωματικὸν ἡμερολόγιον τῆς 11 Ἰουνίου τῆς τούτου ἐνδόξου εἰς τὰ Ῥωσικὰ στρατεύματα ἡμέρας, εἶναι ἀπλῶς ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πρώτου δημοσιευθέντος. Μανθάνομεν δὲ μόνον, ὅτι ἡ ἀμοιβαία φθορὰ ὑπῆρξε τῶν μὲν Ῥώσων εἰς 1,500 πεσόντας, καὶ 1,000 τραυματίας· τῶν δὲ Τούρκων εἰς 5,000 σκοτωμένους, καὶ 1,500 αἰχμαλώτους.

Ἐκ Παρισίων, 2 Ἰουλίου Ν.

Ὁ Πρίγγιψ Χοσρέφ-Μίρζας υἱὸς τοῦ Ἀβδᾶ Μίρζα ἐμῆκεν εἰς τὴν Τίφλιν τὴν 19 Μαΐου· ὑπεδέξατο δὲ αὐτὸν εἰς τὴν πύλιν μία μοῖρα Ῥωσικῶν στρατευμάτων, καὶ ἔφερεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ στρατηγοῦ κόμητος Πασκεύιτς τοῦ Ἐριβάν, ὅπου ἐπερίμενον αὐτὸν οἱ στρατηγοὶ Ῥῶσοι καὶ οἱ Περσικοὶ Μίρζαι Μασσουδ καὶ Σαλῆχ, οἱ ὅποιοι εἶχον φθάσει πρὸς αὐτοῦ. Ὁ Πρίγγιψ ἠκολουθεῖτο ἀπὸ τὸν Ἐμίρ Νιζάμ ἀρχηγὸν τῶν Ἐπιτελῶν τοῦ Ἀβδᾶ Μίρζα. Ὁ στρατηγὸς Πασκεύιτς ἔφερεν ἑπειλὰ ἐπὶ τῆς ἰδικῆς τοῦ ἄρμαμάξης τὸν πρίγγιπα Χοσρέφ εἰς τὴν δι' αὐτὸν προετοιμασθεῖσαν οἰκίαν, ἐγευματίσεν ἐκεῖ μετὰ τῆς Α. Τ. καὶ ἐπέστρεψεν ἑπειλὰ εἰς τὸ Στρατηγεῖον.

Αὐτόθεν, 3 Ἰουλίου.

Εἰδήσεις ἀξιωματικαὶ ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Δούναβι Στρατοπέδου.

Γράφουσιν ἐκ Βαρσοβίας ἀπὸ 22 Ἰουνίου.

Δεύτερος ταχυδρόμος φθάσας χθὲς ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου ἔφερε νέας λεπτομερεστέρους εἰδήσεις περὶ τῆς λαμπροῦς

τῆς νίκης τοῦ στρατηγοῦ κόμητος Διέβιτς τῶν 11 Ἰουνίου, πλησίον εἰς Κουλέβζια κατὰ τοῦ μεγάλου Βεζύρη.

Ἡ τροπὴ τοῦ Ὀθωμανικοῦ στρατοῦ ἐγένετο τὸσον τελεία, καὶ ἡ ἐπιλαχθεῖσα εἰς τὸν κόμητα Πάλεν ἐπιδίωξις ἐγένετο μετὰ τὴν ὁρμὴν, ὥστε ἐξαιρεμένου ὀλίγου τινὸς ἰσπικτοῦ, τὸ ὅποιον φαίνεται ὅτι ἐγράφη πρὸς τὸν Ἀεὶδὸν, τὰ λείψανα τοῦ στρατοῦ τοῦτου δὲν ἐδυνήθησαν νὰ ἐνωθῶσιν οὐδαμῶς. Ὁ μέγας Βεζύρης καλῶρθωσε τὴν εἰσόδον τοῦ εἰς τὴν Σούμλαν περιστοιχούμενος ἀπὸ ὀλίγων ἰσπικτῶν. Σώματα δὲ Κοσάκων κατὰρχεινῶν τὸ πεδίον ἔφερον πᾶσαν σιγμὴν νέας ἀγέλας αἰχμαλώτων, κανόνια, σημαίας, καὶ τῆς ἀποσκευῆς τὰ πλεῖστα, λαφυραγωγούμενα ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Τούρκων φευγόντων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κανονίων ἔφθανε ἤδη εἰς 60, καὶ ἡ ζημία τοῦ μεγάλου Βεζύρη εἰς πεσόντας φθάνει περίπου εἰς 6,000 στρατιώτας· καὶ ἡ ἡμέτερα ὑπῆρξεν ἐπίσης σημαντικὴ, μετὰ δὲ τῶν πληγωμένων εὐρίσκονται δύο στρατηγοί.

Ἐν σῶμα συσπλάμενον ἀπὸ 1,500 ἰππεῖς καὶ μετὰ πεζικὸν ἐξελθὼν τῆς Σούμλας, πιθανῶς διὰ νὰ κατασκοπεύσῃ τὰ ἡμέτερα κινήματα, εἶχε κυριεύσει μετὰ τὸ πεζικὸν καὶ τὸ πυροβολικὸν δύο ὀχυρώματα, τὰ ὅποια ἀνωρθώσαμεν ἡμεῖς τὸ παρελθὼν ἔτος· τὸ ἰππικὸν εἶχε προχωρήσει ἔμπροσθεν διὰ νὰ προφυλάξῃ αὐτοὺς. Ὁ στρατηγὸς τοῦ πεζικοῦ Ῥόθ, ὁ ὅποιος διευθύνετο πρὸς τὸ χωρίον Μαράς, κατὰπλεύσας τὸ Τουρκικὸν ἰππικὸν, διέταξε παρευθὺς τὸν στρατηγὸν πρίγγιπα Μαδατῶφ νὰ προσδάλῃ μετὰ τὰς ἰσλαμικὰς Οὐσσάρων τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Ἀκτὺρ καὶ μετὰ ἐξ κανόνια πυροβολικοῦ ἐλαφροῦ· ἡ προσβολὴ αὕτη ἐπέτυχεν ἐντελῶς. Ὁ ἐχθρὸς καταρραπείς ἐγκατέλιπε δύο σημαίας· ἐπιχειρήσας δὲ τὴν ἐπιδίωξιν ὁ στρατηγὸς εὐρέθη μετὰ τὸ σῶμά του ὑπὸ τὸ πῦρ ἐνὸς τῶν ὀχυρωμάτων· πλὴν προστάξας εὐθὺς νὰ πεζεύσῃ μερὸς τῶν Οὐσσάρων, ὡς μνησεν ἐπὶ κεφαλῇς αὐτῶν, καὶ ἐκυρίευσεν ἐν ῥυτῇ ὀφθαλμοῦ τὸ ὀχύρωμα, ὅπου οἱ Τούρκοι ἐγκατέλιπον δύο κανόνια καὶ δύο σημαίας. Τὸ δεύτερον ὀχύρωμα κατεκρατεῖτο ἀπὸ πεντακισίους περίπου στρατιώτας, ὑπερασπιζομένους ἀπὸ κανονοστάσιον, τοῦ ὅποιου ἡ λεπτοβολία ἐπιπλεν ὡς ἐροχὴ κατὰ τῶν στρατευμάτων μας. Ἀφ' οὗ δὲ ἀνεμόρφωσε τὸ σῶμά του καὶ ἤνωσέ τινος λόχου· εὐζώνων καὶ πεζῶν ὁ πρίγγιψ Μαδατῶφ, διέταξε τοὺς ξιφηφοροῦντας νὰ ἐφορμήσωσιν ἀντὶ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸ πῦρ τῶν Τούρκων, καὶ ἐκυρίευσεν μετὰ τὴν λόγχην τὸ ὀχύρωμα. Πέντε κανόνια καὶ δώδεκα σημαῖαι ἦσαν τὸ τρόπαιον τοῦ λαμπροῦ τοῦτου ἀνδραγαθήματος· ὅμως ἡ ὁρμὴ τοῦ στρατοῦ ἦτο τὸσον ἀκαθεκτός, ὥστε μάλιστα ἐδυνήθημεν νὰ αἰχμαλωτίσωμεν ὀλίγους. Ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἔπεσον 600 περίπου. Ὁ Αὐτοκρατορικὸς στρατὸς ἦτο πλήρης ζέσεως, ἀν καὶ ἀποκαμῶν ἀπὸ πέντε συντόνους καὶ ἀλλεπαλλήλους πορείας, μετὰ τὰς ὁποίας ἠκολούθησε μάχη, κατὰ τὴν ὅποιαν ἠγωνίσθησαν ὡς τινὰς ὁρμητικώτατα.